

Het Boek Daniël - Nummer Honderd

De Voortdurende Strijd om Rechtvaardiging door het Geloof: Een Historische Analyse van Afval in het Protestantisme

Jeff Pippenger

2024-02-29

De boodschap die door Oudsten Jones en Waggoner werd gebracht in de opstand van 1888, was in waarheid de boodschap van rechtvaardiging door het geloof. Afvallig protestantisme betoogt dat de rechtvaardiging die door Christus' dood aan het kruis wordt verschaft, een mens in zijn zonden bedekt, maar dat Zijn bloed zijn zonden niet daadwerkelijk wegneemt. Deze valse leer stelt de wegneming van de zonde uit tot de Tweede Komst, wanneer zondaars dan op magische wijze worden veranderd. Afvallig protestantisme en, officieel sinds 1957, Laodiceïsch adventisme, beweren dat Christus uitsluitend onze Plaatsvervanger is, maar niet ons Voorbeeld. Een jaar vóór 1888 schreef zuster White het volgende.

“Een nieuw hart zal Ik u geven en een nieuwe geest zal Ik in uw binnenste geven.’ Ik geloof met heel mijn hart dat de Geest van God uit de wereld wordt teruggetrokken, en zij die groot licht en grote kansen hebben gehad en daarvan geen gebruik hebben gemaakt, zullen de eersten zijn die worden achtergelaten. Zij hebben de Geest van God bedroefd, totdat Hij van hen is geweken. De huidige werkzaamheid van Satan in zijn inwerking op harten, en op kerken en volken, behoort iedere student van de profetie te doen opschrikken. Het einde is nabij. Laten onze gemeenten opstaan. Laat de bekerende kracht van God in het hart van de individuele leden worden ervaren, en dan zullen wij de diepe werking van de Geest van God zien. Louter vergeving van zonde is niet het enige resultaat van de dood van Jezus. Hij bracht het oneindige offer niet alleen opdat de zonde zou worden weggenomen, maar opdat de menselijke natuur zou worden hersteld, opnieuw met schoonheid bekleed, uit haar puinhopen herbouwd, en geschikt gemaakt voor de tegenwoordigheid van God....”

„Christus is de ladder die Jakob zag, waarvan de voet op de aarde rustte en waarvan de hoogste sport reikte tot de hoogste hemelen. Dit toont de verordende weg der zaligheid. Wij moeten sport na sport van deze ladder beklimmen. Indien iemand van ons uiteindelijk behouden zal worden, dan zal het zijn door zich vast te klemmen aan Jezus als aan de sporten van een ladder. Christus is de gelovige geworden tot wijsheid en rechtvaardigheid, heiligmaking en verlossing....“

“Er zullen enkele verschrikkelijke vallen zijn van hen die menen vast te staan omdat zij de waarheid hebben; maar zij hebben haar niet zoals zij in Jezus is. Een ogenblik van onachtzaamheid kan een ziel in een onherstelbaar verderf storten. De ene zonde leidt tot de tweede, en de tweede bereidt de weg voor een derde, enzovoort. Wij moeten, als getrouwe boodschappers van God, Hem voortdurend smeken om door zijn kracht bewaard te worden. Indien wij ook maar één duimbreed van onze plicht afwijken, verkeren wij in gevaar voort te gaan op een weg van zonde die in het verderf eindigt. Er is hoop voor ieder van ons, maar slechts op één wijze—door ons aan Christus vast te hechten en al onze krachten in te spannen

om te geraken tot de volmaaktheid van zijn karakter.

„Deze schijnheilige godsdienst, die de zonde licht opvat en die voortdurend stilstaat bij de liefde van God tot de zondaar, moedigt de zondaar aan te geloven dat God hem zal behouden terwijl hij in de zonde voortgaat en weet dat het zonde is. Dit is de wijze waarop velen handelen die belijden de tegenwoordige waarheid te geloven. De waarheid wordt van hun leven gescheiden gehouden, en dat is de reden waarom zij geen grotere kracht heeft om de ziel te overtuigen en te bekeren. Er moet een inspanning zijn van iedere zenuw en geest en spier om de wereld te verlaten, haar gewoonten, haar praktijken en haar modes....”

„Indien u de zonde wegdoet en een levend geloof beoefent, zullen de rijkdommen van de zegeningen des hemels de uwe zijn.” Selected Messages, boek 3, 155.

De valse „braaf-braafreligie” van het afvallige protestantisme werd in 1957, bij het begin van de vierde generatie van het adventisme, als officiële leer vastgesteld. Zij presenteerde een definitie van rechtvaardiging die „de zondaar ertoe aanmoedigt te geloven dat God hem zal redden terwijl hij in de zonde voortgaat.” Het kruis leert dat „de vergeving van zonde niet het enige resultaat is van de dood van Jezus”, want „Hij bracht het oneindige offer niet alleen opdat de zonde zou worden weggenomen, maar opdat de menselijke natuur zou worden hersteld, opnieuw verfraaid, uit haar puinhopen opgebouwd, en geschikt gemaakt voor de tegenwoordigheid van God.”

De opstand van 1957 toont aan dat het zaad van de opstand dat in 1863 was geplant, en dat vervolgens in 1888 ontkiemde, en dat daarna werd begoten door de vervalste boodschap die werd vertegenwoordigd door het in 1919 gepubliceerde boek (The Doctrine of Christ), uiteindelijk de vrucht had voortgebracht van een openlijke verklaring dat het oorspronkelijke „geloof van de rechtvaardige”, voorgesteld door Habakuks twee tafelen, nu was weggenomen en vervangen door de verdorven omschrijving van „rechtvaardiging door het geloof” die in het afvallige protestantisme bestaat. De ongehoorzame profeet uit Juda was teruggekeerd naar de vergadering der spotters en had gegeten met de leugenachtige profeet van Bethel.

De boodschap aan de gemeente van Laodicea, die eerst in 1856 aan de beweging van de Millerieten werd gebracht en vervolgens opnieuw in 1888 aan de gemeente van Laodicea, werd bij elke stap verworpen. Die boodschap van Jones en Waggoner, die volgens zuster White zowel de boodschap aan Laodicea als de boodschap van rechtvaardiging door het geloof was, werd verworpen onder het voorwendsel dat de opstandelingen die haar verwierpen, in werkelijkheid de oude bakens verdedigden! De bakens die zij verdedigden, vormden een fundament van hun eigen menselijke maaksel, gebouwd op zand.

De boodschap van „rechtvaardiging door het geloof” die in 1888 door Jones en Waggoner werd gebracht, omvatte het feit van het ware evangelie, dat aangeeft dat degenen die gerechtvaardigd worden, ook geheiligd worden. Zij beklemtoonde dat gerechtvaardigd te zijn betekende „daadwerkelijk” heilig gemaakt te worden, niet slechts juridisch als heilig „uitgeroepen” te worden. De boodschap van Jones en Waggoner, waarvan Zuster White aangaf dat zij die reeds jarenlang vóór de opstandigheid van 1888 had verkondigd, geeft aan dat wanneer rechtvaardiging wordt toegerekend, heiliging gelijktijdig wordt meegedeeld.

Het kan niet anders, want zowel rechtvaardigmaking als heiliging worden tot stand gebracht door de tegenwoordigheid van de Heilige Geest in de gelovige. Rechtvaardigmaking en heiliging zijn eenvoudigweg twee woorden die twee elementen beschrijven van één werk dat in de gelovige tot stand wordt gebracht door de tegenwoordigheid van de Heilige Geest.

Het was juist de boodschap van Mozes die de opstandelingen van Korach verwierpen, die opnieuw werd verworpen in 1856, vervolgens opnieuw in 1888, en daarna in 1957 openlijk werd verheven tot de heiltheologie van het Laodiceïsche adventisme. De voortdurende opstand vermoeide God, want het volk zei: “Al wie kwaad doet, is goed in de ogen des Heren, en Hij heeft behagen in hen”; of: “Waar is de God van het oordeel?”

Zij zeiden: „zij die zondigen, worden gerechtvaardigd door het bloed van Christus, en God schept behagen in hen, ook al blijven zij zondigen.” Dit is het geestelijke bedrog dat wordt voorgesteld door de boodschap aan Laodicea (een geoordeeld volk), want ondanks het feit dat Christus de Laodicezen aanduidt als „ellendig, en jammerlijk, en arm, en blind, en naakt”, menen zij dat zij „rijk zijn, en verrijkt geworden, en aan geen ding gebrek hebben.” En in die toestand staan zij daadwerkelijk op het punt uit de mond van de Heere uitgespuwd te worden.

De getrouwen uit de Milleritische geschiedenis die hadden volhard in de ervaring van de eerste teleurstelling in 1844, zoals vertegenwoordigd door Jeremia in hoofdstuk vijftien, verzen vijftien tot en met eenentwintig, als de getrouwe bouwers van de tempel, aan wie was beloofd dat, indien zij niet zouden terugkeren tot de “vergadering der spotters”, zij Gods “mond” zouden worden, keerden wél terug tot de “vergadering der spotters” (vertegenwoordigd door de leugenachtige profeet van Bethel), en gingen over in Laodicezen, op de rand om uit Gods mond gespuwd te worden, en zij weten het niet.

De toestand van het Laodiceaanse adventisme op 11 september 2001 werd getypeerd door de toestand van de protestanten op 11 augustus 1840. Deze twee geschiedenissen werden getypeerd door de twistzieke Joden, toen de Heilige Geest neerdaalde bij de doop van Christus. In elk van de drie geschiedenissen werd, en wordt thans nog, een vroeger uitverkoren volk voorbijgegaan. De Boodschapper van het Verbond zou ten tijde van Johannes de Doper in verbond treden met hen die Petrus aanduidde als een „uitverkoren geslacht”.

Maar gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een verkregen volk; opdat gij zoudt verkondigen de deugden van Hem, Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht; gij, die eertijds geen volk waart, maar nu Gods volk zijt; die eertijds geen ontferming verkregen hadt, maar nu ontferming verkregen hebt. 1 Petrus 2:9, 10.

Petrus duidde het nieuwe uitverkoren volk van zijn tijd aan, dat toen de christelijke kerk was. Zij waren uitverkoren als een „uitverkoren geslacht”, in een tijd waarin zowel Christus als Johannes de Doper het vroegere uitverkoren volk aanduiden als een adderengebroid.

Adderengebroid, hoe kunt gij goede dingen spreken, daar gij slecht zijt? Want uit den overvloed des harten spreekt de mond. Mattheüs 12:34.

Het geslacht dat voorbijgegaan wordt, is een “adderengebroid”, wat een symbool is van Satan—het kruipende dier van de Bijbelse profetie. Het geslacht dat voorbijgegaan wordt, had de maat van zijn genadetijd vervuld, en door vier geslachten heen hadden zij zich gevestigd in het karakter van de adder. Zij hadden het voorhoofd van een hoer ontwikkeld. Daarom zijn de vijfentwintig oude mannen in Ezechiël hoofdstuk acht bereid zich voor de zon neer te buigen. Zij hadden het karakter van het pausdom gevormd.

„De boodschap van de derde engel is tot de wereld uitgegaan en waarschuwt de mensen tegen het ontvangen van het merkteken van het beest of van zijn beeld op hun voorhoofd of op hun hand. Dit merkteken ontvangen betekent tot hetzelfde besluit te komen als het beest heeft genomen en dezelfde denkbeelden te verkondigen, in directe tegenstelling tot het Woord van God.” Review and Herald, 13 juli 1897.

Het merkteken van het beest is het merkteken van de mens der zonde, die de paus van Rome is en de aardse vertegenwoordiger van Satan. Tot dezelfde gezindheid komen als het beest, is tot dezelfde gezindheid komen als Satan, die wordt gesymboliseerd als een adder.

„Om aardse winst en eer te verkrijgen, werd de kerk ertoe gebracht de gunst en steun te zoeken van de groten der aarde; en doordat zij aldus Christus had verworpen, werd zij ertoe verleid haar trouw te betuigen aan de vertegenwoordiger van Satan — de bisschop van Rome.” The Great Controversy, 50.

In de laatste generatie van een voormalig uitverkoren volk weerspiegelt hun karakter het karakter van Satan. Het „uitverkoren geslacht”, dat vroeger niet het volk van God was, wordt uitverkoren door een proces van beproeving, loutering en reiniging. Degenen die het beproevingsproces doorstaan, worden uitverkoren om in een verbondsverhouding met God te staan. De Heere ging een verbond aan met de christelijke kerk, vervolgens opnieuw met het Milleritisch adventisme, en Hij doet dat opnieuw met de honderd vierenveertigduizend.

Wanneer de Heer een verbond aangaat met het pas uitverkoren volk van God (dat eertijds niet het volk van God was), komt Hij tot hen als de Boodschapper van het Verbond. In elk van de drie geschiedenissen die Maleachi hoofdstuk drie vervullen, is er een boodschapper die de weg bereidt voor de Boodschapper van het Verbond. De eerste boodschapper was Johannes de Doper, die de tweede en derde boodschapper voorafschaduwde. De tweede boodschapper was William Miller. Tezamen stellen de profetische kenmerken van Johannes de Doper en William Miller de kenmerken vast van de boodschapper die de weg bereidt voor de Boodschapper van het Verbond om te komen en een verbond aan te gaan met de honderdvierenveertigduizend.

De drie boden die de weg bereiden voor Christus, die de Bode van het Verbond is, opdat Hij plotseling tot Zijn tempel kome, beelden een werk uit dat wordt volbracht in de tijd van het onderzoekend oordeel, dat uitloopt op het uitvoerend oordeel.

‘In de laatste dagen van de geschiedenis van deze aarde zal Gods verbond met zijn geboden onderhoudende volk worden vernieuwd. “Te dien dage zal Ik voor hen een verbond sluiten met de dieren des velds, en met het gevogelte des hemels, en met het kruipend gedierte der aarde; en Ik zal boog en zwaard en oorlog uit de aarde verbreken, en Ik zal hen veilig doen

nederliggen. En Ik zal u Mij tot een bruid werven voor eeuwig; ja, Ik zal u Mij tot een bruid werven in gerechtigheid en in recht, en in goedertierenheid en in barmhartigheden. Ja, Ik zal u Mij tot een bruid werven in trouw; en gij zult den HEERE kennen.”

“En het zal te dien dage geschieden: Ik zal verhoren, spreekt de HEERE, Ik zal de hemel verhoren, en die zal de aarde verhoren; en de aarde zal het koren, de most en de olie verhoren; en die zullen Jizreël verhoren. En Ik zal haar Mij zaaien in de aarde; en Ik zal Mij ontfermen over haar die geen ontferming verkregen had; en Ik zal tot hen die Mijn volk niet waren, zeggen: Gij zijt Mijn volk; en zij zullen zeggen: Gij zijt mijn God.’ Hosea 2:14–23.”

“Te dien dage ... zal het overblijfsel van Israël, en wie van het huis van Jakob ontkomen zijn, ... op de HEERE, de Heilige Israëls, steunen, in waarheid.’ Jesaja 10:20. Uit ‘alle natie, en geslacht, en taal, en volk’ zullen er zijn die gaarne gehoor zullen geven aan de boodschap: ‘Vreest God, en geeft Hem heerlijkheid; want het uur van zijn oordeel is gekomen.’ Zij zullen zich afkeren van elke afgod die hen aan deze aarde bindt, en zullen ‘Hem aanbidden, Die de hemel, en de aarde, en de zee, en de fonteinen der wateren gemaakt heeft.’ Zij zullen zich bevrijden van elke verstricking en voor de wereld staan als gedenktekenen van Gods barmhartigheid. Gehoorzaam aan elke goddelijke eis zullen zij door engelen en door mensen worden erkend als degenen die ‘de geboden Gods en het geloof van Jezus’ bewaren. Openbaring 14:6–7, 12.”

“Zie, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat de ploeger de maaier zal inhalen, en de druiventreder hem die het zaad zaait; en de bergen zullen van zoete wijn druipen, en al de heuvelen zullen wegsmelten. En Ik zal de gevangenschap van Mijn volk Israël wenden [omkeren], en zij zullen de verwoeste steden herbouwen en bewonen; ook zullen zij wijngaarden planten en de wijn daarvan drinken; zij zullen ook tuinen aanleggen en de vrucht daarvan eten. En Ik zal hen planten in hun land, en zij zullen niet meer worden uitgerukt uit hun land, dat Ik hun gegeven heb, zegt de HEERE, uw God. Amos 9:13–15.” Review and Herald, 26 februari 1914.

Maleachi hoofdstuk drie werd vervuld in de tijd van Christus en in de tijd van de Millerieten, en deze twee geschiedenissen identificeren de vervulling ervan in de laatste dagen. Zuster White brengt de vervulling van Maleachi hoofdstuk drie in verband met Christus’ werk van de reiniging van de tempel.

“Door de tempel te reinigen van de kopers en verkopers van de wereld, kondigde Jezus Zijn zending aan om het hart te reinigen van de verontreiniging van de zonde,—van de aardse begeerten, de zelfzuchtige lusten, de kwade gewoonten, die de ziel verderven. Maleachi 3:1–3 geciteerd.” The Desire of Ages, 161.

De reiniging van de tempel door Christus stelde Zijn werk voor van het reinigen van het hart van de berouwvolle zondaar. In Zijn bediening onder de mensen reinigde Hij tweemaal de aardse tempel.

„De profeet zegt: ‘En ik zag een andere engel neerdalen uit de hemel, hebbende grote macht; en de aarde werd verlicht van zijn heerlijkheid. En hij riep krachtig met een sterke stem,

zeggende: Babylon, de grote, is gevallen, is gevallen, en is geworden een woonplaats der duivelen' (Openbaring 18:1, 2). Dit is dezelfde boodschap die door de tweede engel werd gegeven. Babylon is gevallen, 'omdat zij alle volken heeft doen drinken van de wijn van de gramschap van haar hoererij' (Openbaring 14:8). Wat is die wijn?—Haar valse leerstellingen. Zij heeft de wereld een valse sabbat gegeven in plaats van de sabbat van het vierde gebod, en heeft de leugen herhaald die Satan eerst tot Eva sprak in Eden—de natuurlijke onsterfelijkheid van de ziel. Vele verwante dwalingen heeft zij wijd en zijd verbreid, terwijl zij 'geboden van mensen leert als leerstellingen' (Matteüs 15:9)."

„Toen Jezus Zijn openbare bediening begon, reinigde Hij de tempel van haar heiligschennende ontwijding. Tot de laatste handelingen van Zijn bediening behoorde de tweede reiniging van de tempel. Zo worden ook in het laatste werk ter waarschuwing van de wereld twee onderscheiden oproepen aan de kerken gedaan. De boodschap van de tweede engel luidt: 'Babylon is gevallen, is gevallen, die grote stad, omdat zij alle volken heeft doen drinken van de wijn van de toorn van haar hoererij' (Openbaring 14:8). En in de luide roep van de boodschap van de derde engel wordt een stem uit de hemel gehoord, die zegt: 'Gaat uit van haar, mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden, en opdat gij niet ontvangt van haar plagen. Want haar zonden zijn opgestapeld tot aan de hemel, en God heeft aan haar ongerechtigheden gedacht' (Openbaring 18:4, 5).” Selected Messages, boek 2, 118.

In de vervulling van Maleachi hoofdstuk drie was Johannes de Doper de boodschapper die voorbereidde dat Jezus, als de Boodschapper van het Verbond, plotseling tot Zijn tempel zou komen en die tweemaal reinigen. In Zijn bediening van drie en een half jaar reinigde Hij de tempel aan het begin en aan het einde van Zijn bediening, en gaf daarmee te kennen dat het reinigingswerk een begin heeft dat het einde vertegenwoordigt. Jezus beeldt het einde altijd uit door het begin, en in overeenstemming met Zijn werk als Alfa en Omega begon en eindigde de periode van drie en een half jaar met een tempelreiniging.

Aan het einde van de drieënhalve jaar vergoot Hij het bloed dat het verbond bekrachtigde, waarmee de profetie van Daniël hoofdstuk negen werd vervuld, namelijk dat Hij het verbond met velen zou bevestigen gedurende één week, te midden waarvan Hij uitgeroeid zou worden.

En na tweeënzestig weken zal de Messias uitgeroeid worden, maar niet voor Zichzelf; en het volk van de vorst die komen zal, zal de stad en het heiligdom verwoesten; en het einde daarvan zal zijn met een overstroming, en tot het einde van de oorlog zijn verwoestingen vastgesteld. En hij zal het verbond met velen bevestigen gedurende één week; en in het midden van de week zal hij slachtoffer en spijsoffer doen ophouden, en vanwege de uitbreiding der gruwelen zal hij haar woest maken, ja, tot aan de voleinding toe; en wat vast besloten is, zal uitgestort worden over de woeste. Daniël 9:26, 27.

Wij zullen deze studie in het volgende artikel voortzetten.

“Bladzijde na bladzijde zou over deze dingen geschreven kunnen worden. Gehele conferenties raken doortrokken van dezelfde verdorven beginselen. 'Want haar rijke mannen zijn vol geweld, en haar inwoners hebben leugen gesproken, en hun tong is bedrog in hun mond.' De Heere zal werken om Zijn kerk te reinigen. Ik zeg u in waarheid: de Heere staat op het punt om

te keren en om te keren in de instellingen die naar Zijn naam genoemd zijn.

„Hoe spoedig dit louteringsproces zal beginnen, kan ik niet zeggen, maar het zal niet lang worden uitgesteld. Hij wiens wan in Zijn hand is, zal Zijn tempel reinigen van zijn zedelijke verontreiniging. Hij zal Zijn dorsvloer grondig zuiveren. God heeft een rechtsgeding met allen die ook maar de geringste onrechtvaardigheid bedrijven; want door aldus te handelen verwerpen zij het gezag van God en brengen zij hun aandeel aan de verzoening, de verlossing die Christus voor elke zoon en dochter van Adam op Zich heeft genomen, in gevaar. Zal het baten een weg te volgen die God verfoeit? Zal het baten vreemd vuur op uw wierookvaten te leggen om het voor God te offeren, en te zeggen dat het geen verschil maakt?”

‘Het is niet overeenkomstig Gods orde geweest om zó veel in Battle Creek te concentreren. De toestand die nu bestaat, is mij als een waarschuwing voorgesteld. Ik ben ziek van hart over deze voorstelling. De Heer heeft waarschuwingen gegeven om deze ontzenuwende toestand te voorkomen, maar daarop is geen acht geslagen. “Gij zijt het zout der aarde; maar indien het zout zijn kracht verloren heeft, waarmede zal het gezouten worden? Het deugt nergens meer toe dan om weggeworpen en door de mensen vertreden te worden.”’

„Ik doe een beroep op mijn broeders om te ontwaken. Tenzij er spoedig een verandering plaatsvindt, moet ik de feiten aan het volk voorleggen; want deze toestand moet veranderen; onbekeerde mannen mogen niet langer bestuurders en directeuren zijn in zulk een belangrijk en heilig werk. Met David worden wij ertoe gedrongen te zeggen: ‘Het is tijd voor U, HEERE, om te handelen; want zij hebben Uw wet tenietgedaan.’” Special Testimonies, 30, 31.